

Ssh-li spěval,
Pilnje dželal,
Strovja cže
Sswójbný statot,
A twoj swjatot
Sradij je.

Sa stav sprózny
Napoj mózny
Luboscž ma;
Bóh pak swérny
Píches spáť merny
Czerstwoścž da.

Njeh ty spěvasch,
Gswérne dželasch
Wschédne dny;
Dženj pak swjath,
Duschi dath,
Wotpocžn ty.

S njebjež mana
Njeh cži khmana
Živnoścž je;
Živa woda,
Kž Bóh poda,
Wolscher cže!

F.

Szerbske njedželske lopjeno.

Wudawa ho kózdu žobotu w Ssmolerjez knihicžischčeřni w Budyschinje a je tam sa schwórtlētnu píchedplatnu 40 np. dostacž.

16. njedžela po ſwj. Trojiz̄.

1. Kor. 1, 30.

Ahryſtuš Jeſuš je nam wot Boha ſežinjeny
k mudroſcži, k ſwjeczenju a k wumozjenju.

Tak pſchiwola nam luby bibliſki puežnik na dženžniſchim dnju. W dalszej ſchtuežzy napomina ſwjaty Pawoł: „Schtóž ho khwali, tón ho khwal teho Knjesa.“ — Žně ſu nimo, tak bohate, kaž ſa dolhe lěta miz. Wſchitzu ſo wježela. Wjele jich ſo hordža, jako bychu woni to ſe ſwojim wumjekſtowm a ſe ſwojej mudroſcžu wudokonjeli. Ně, na Božim žohnowanju je ležalo. To je nam tuto lěto tak prawje počało, ſo na Božim žohnowanju wſchitko leži.

Wón ſnaže ſchtundu wježeloscze, Wón wě tón prawy ſbóžny cžaſ, Hdyž njenamaka žanej' ſlóſcze A widži ſwérnoscž pola naš, Dha pſchiindže njenadžuižy k nam A cžini wjele dobroh' nam.

Tu najlepſchu dobrotu pak je won nam ſežinil pſches to, ſo je nam ſwojeho lubeho Sshyna dał, ſo bychu wſchitzu, kž do njeho wěrja, ſhubjeni njebuſli, ale wěczne žiwjenje měli. To je wjazyh hódne, dyžli bohate žně w jenym lěcze. To je žohnowanje, kotrež do wſcheje wěcznoſcze traje. Teho dla praji ſwjath japoſchtoł, ſo ſo my teho Knjesa khwalicž dyrbimy a nicžeho hewak. Ssmyli w Ahryſtušu a žive ſobustawu na jeho cžele,

dha budže to tež pſches wſchitke radoſcze naſcheho ſemſkeho žiwjenja jako radostnyh khěrluſch klinežecž:

My khwaliuň ſo teho Knjesa naſcheho Sbóžnika; pſchetož won je nam wot Boha ſežinjeny k mudroſcži, k prawdoſcži, k ſwjeczenju a k wumozjenju! —

K mudroſcži, k tej prawej ſbožownej mudroſcži. Wo mudroſcž ſo wſchitzu ſtaraju w nětſiſchim cžaſu, wſcho ſo ſa mudroſcžu honi. Žedyn cže druhého w njej pſchetrjechicž. Ale kaſka dha je tuta mudroſcž, kotrūž ſwět pyta? So by jedyn druhého pſhemohl. Tajka mudroſcž cžini cžlowjela hordeho, ſebičziweho, ſymneho pſchecžiwo bratram. Tajka mudroſcž ſo husto doſč do pſcheklepanoſcze a leſcze pſchewobrocža a hlađa a pyta, kaf by druhého pſchetrjechila a wujebała a wo to, ſchtož jeho je, pſchiſjeſla. Kaf wjele poſorschka a ſchłodý je hižo tale ſwětna mudroſcž mjes naſchim ludom načiniła! Kózdy dženj ſhlyſchimy a cžitamy, kaf ſamo kſchecžijenjo ſo njehaňbuja, wjele poſorschów a poſtokow načinicž a pſches to ſhromadne žiwjenje mjes bratrami a ſotrami kaſhyč. Naſtawa ſ teho tola runje won ſawisč, njeſopſchecze, hanjenje a hidženje, požadliwoſcž a njeļuboſnoſcž mjes nami. Sswérnoſcž a cžichoscž a měrnoſcž a poſkojnoſcž ſo pſchetož bóle kaſy. Po tajkim tajku ſwětnu mudroſcž njeđyrbjal ſebi žadyn kſchecžijan jara wýžvolo wažicž. Wona nikoho ſbožowneho a wjele ménje ſbóžneho njeſcžimi. Teho dla je Bóh po ſwojej ujeturjekniwej hnadže pſches Ahryſtuša nam druhu a lěpſchu mudroſcž počaſl a cže naš do njeje wjeſč. Jeſuš je ſwětlo ſwěta. Won je puež, wěruoſcž a žiwjenje. „Ta ſym

żo na to narodził, a żym na to na żwiet pschischoł, so bych prawdze żwiedził. Kóždy, schtož s prawdy je, po- żlucha na mój hłóž." Jezużowa mudrość chze tebi węsty puež do Bożego kralestwa, k mèrej a k sbóžności pokasacé. Wón chze cze najprjedy rożhwęcziež, so by ty pósnał, schto a schto ty ży a schto tebi pobrachuje. Wón czi woczi woczini, so żo ty döhladasch, kajki khudy, hubjeny, hréshny człowjek ty ży, a so żebi ty żam s twojego roſoma abo možy pomhač njenozesč ani k czažnemu sbožu ani k mèrej w żwojej wutrobje ani k węcznemu žiwjenju. Wón żam móže tež tebie rožwucziež, schto twoj Bóh a Wóczez je. Pschetož nichto nijeje nihdy Boha widział, kiba tón jeniczki narodżeny Szyn Boži, kij we Wózca klinje je: tón je nam to żamo wupowjedał (Jan. 1, 18). To je ta prawa a jeniczka mudrość, hdny człowjek do hłubinow żwojeje wutrobę a myſle żo ponuricž rožymi a żo döhlada, kaf s nim steji; a so wón żo pokasacž dawa na wyżkoſcze Bożego bęcza a žiwjenja a bohatstwa hnady, kotaž nochze, so by schto žhubjeny był, a so by wschitkum pomhane było. W tutej mudrości mam my żo pschede wschém rožwuczowacž dacž psches to żwiate evangelijs. Teho dla pišče żwiaty Pawoł: „Ja żo njedzeržach sa teho żameho, so bych neschto wjedział mjes wami, kiba jeno Jezom Chrysta teho kschizowanego." — Schtož tule wucžbu prawje a pilnie wufnje a k wutrobje bjerje, tón budże pschezo saž to dobre żwiedzenie wotpołożiež: „Ja kħwalu żo teho żenjesa, kij mi wot Boha je sczinjeny k mudrości! Haj, wschitka mudrość w połnoſci je w tebi, Jezužo! Daj, so ja nět k nam. Te hekkie wójsko psches wjele hréshenja wala żo na naž a schłodžicž chze nam. Satan to spjta żam psches wulku ležnoſć, so by mje ſrudził a rubił tu sbóžnoſć.

À prawdoſczi. Ta wucžba wo prawdoſczi psched Bohom je jena s naježzich a najhłubſich nasheje evangelsko-lutherskeje zyrkwe. Schtož je prawy psched Bohom, to rěka: tajki, so ma Bóh żwoje dobre spodobanie nad nim, abo so żo wón Bohu lubi? Žadny człowjek. „Tu nijeje žadny prawy, tež niz jedyn." My żmy wschitzh hréshniż a nimamy teje kħwalby, kotaž psched Bohom mécž dyrbjeli. „Je-li so prajimy, so żaneho hrécha nimamy, sjebamy żo żam, a prawda nijeje w naž." Jedyn jenož bęſche psched Bohom prawy: To bęſche wón żam, tón żenjes Jezuž. To je Bóh żam dwójzy nad nim wobżwiedził: Pola Janoweje kschizenizy a na horje pschekražnjenja. Jezuž paž je nam tu prawdoſcž dobył, kotaž psched Bohom płacił. To żo ſta psches jeho hórkū żmiercz. Teho dla żo my nět kħwalimy, so mam y pokoj s Bohom, pschetož ta frej Jezom Chrysta wucžiſci naž wot wschitkich hréchow. W nim żmy my psched Bohom jako tajzy, kij żaneho hrécha wjazy nimamy. A wón ſastupuje naž psched żwojim Wózcom. My paž móžemy prajicž a żo samolwiež: Na mje njeħladaj, ty prawy a żwiaty Božo, ale na żwojego lubego Szyna. Wón je tebie s nami wujednał. Wón je našch mér. Dotekż ja żo jemu żamemu lutkemu dowérju, dha żym a budu ja tež psches njeho a w nim prawy psched tobu. Ta frej a prawdoſcž Chrystuž je moja draſta pschistojna; s tej psched Bohom ja wobſtač chzu, hdny do njebia nuts pocžahnu. — My kħwalimy żo teho żenjesa Chrystuž, kij je nam wot Boha sczinjeny k prawdoſczi.

A k żwježenju. „To dobre, schtož ja chzu, to ja

nječinju, ale to ſle, schtož ja nochzu, to ja cžinju." Taž żlyſchachm na tſinatej njedželi po żwiatej Trojizy. Čežhož żo Pawoł tam wusnawa, to žadny mjes nami prečz njemóže. Abo żmy Božu wolu hdny dopjelnili? Ssmy džerželi jeho kaſnje? Dolhi hnady czas leži sadu naž. Na kajkich puczach je twoj żenjes cze widział, kajke ręce s twojego rta żlyſchal, s kajkimi myſleli ży żo nožyl, kaf ży Boże hnadne żredki, jeho żlowo, ſakramenty a modlitwu wuzil? Kaf ży nałożil twoje dary, možy a kubla? Kajki wobkhad ży mēl se żwojimi bratrami a żotrami? Haj, to żu wſchitko praschenja, na kotrež my wſchewědomnemu na jene ani wotmolwiež nijeſamožemy. A tola: „Wy dyrbicze żwyci bęcž, kaj ja żwiaty żym!" praji tón żenjes. Schtož je żwiaty: schtož wotdželeny wot hrécha a hréshnikow? „O żenjeze, njehodž do žudjenja se żwojimi wotrocžkami!" Taž mam my wſchitzh żdychowacž. Ale tola je naž Jezuž sczinil kħmanyh, so móžemy to dobre wojowanje wojovacž pschecziwo cželej, żwetej a cžertej. Wón chze a móže a budże nam dobywanje dacž. Wón je mi prajil: „Daj żebi na mojej hnadje doſcž mécž; pschetož moja móz je w żlabym mózna. Wón je nam wot Boha sczinjeny k żwiatosći. A my żo k njemu wołamy: Jezu, daj dobycž! Ty ferschta žiwjenja. Haj, kaf żo cžiſcheži cžemnoſcž nět k nam. Te hekkie wójsko psches wjele hréshenja wala żo na naž a schłodžicž chze nam. Satan to spjta żam psches wulku ležnoſć, so by mje ſrudził a rubił tu sbóžnoſć. A napožledku je Bóh nam jeho sczinil k wumozjeniu. K wumozjeniu wot wſchego ſleho na cžele a na duschi, na kuble a na cžesceži. A k požlednjemu, hdny našcha ſchtunda pschitidze, budże wón naž s hnadu s teho hubjenſtwa k żebi wſacž do żwojego njebjeskeho kralestwa. „Tón żenjes budże mje wumóz wot wſchitko ſleho ſkutka a mi dopomhač do żwojego njebjeskeho kralestwa." Taž troſchtuje żo żwiaty Pawoł. Taž móžemy żo tež my kħwalicž; pschetož cžehož żo tón japoſchtoł wježelesche, teho móžemy żo tež my nadžiyež. Na cžož tamny klužownik teho żenjesa żwoju nadžiju stajesche, na to móžemy żo tež my spusħečež. To wumozjenje Jezužowe njeplaczi jenož ja tuto žiwjenje, so bychmy mér mēli a radoſcž we żwiatym Duchu, ale so bychmy żo tež wježelili pschichodneje kražnoſće. Nashe měſħeqanske prawo je horjekach. Teho dla „pytajcze to, schtož je horjekach, hdžež Jezuž je." — O sbóžnoſć, węczna sbóžnoſć! Kajke je to żlowo w naschim kſchesezijanskim žiwjenju! Kajku na wono ważnoſć sa nashe wumrjecze a węczne žiwjenje! — Teho dla njech rěka pod wſchitkimi cžerpjenjemi, we wschém hubjenſtwe, pschi wſchej žaloſeži: „My kħwalimy żo teho żenjesa; pschetož to je ſaweſeže wérno a jara doſtojne żlowo, so Jezuž Chrystuž je do żweta pschischoł, hréshnikow sbóžnych cžiniež. Jezuž Chrystuž je mi wſcho. Wutroba mi praji to. Wón je mój Bóh a mój żenjes, kij je luboſcž ke mni nježl. — Doſcž mam na tym Sbóžniku, hdny żo jemu dowérju. Teho ranu troſchtija. Te mje k njebiu pižaja. — Psihi tej wérje wostanu, hacž tu krónu doſtanu. Wutroba mi praji to: Jezuž Chrystuž je mi wſcho.

Hamjen.

Schtož ma wuschi k poſluchanju, tón poſluchaj.

W Žendželskej bęchu węſci pobožni ludžo poſtaniali, kotrejch przedarjo człowiſke wutrobę fe żwojim żlowom móžnje hnijachu.

Starý korečmař pak běše, kij bě po husto ročzał, so žane také předowanje blyšcęz nochze. Ale dokelž jemu vjele wo rjanym zyrfvinym spěwanju ludzi powjedachu a tožamo khvalachu, dha so wón jenu tola nanuczeny ſacžu, so džiwa dla na to rjane předowanje poſluchacž džesche. Ženož wot předowanja njecháſche žaneho ſłowa blyšcęz, to wón ſi nowa ſe ſarocženjom ſalubi. Hdyž teho dla ſpěvacž pſchecſtachu, dha so wón podeprjewſchi ruzý na předkne ſepjeradlo hwojeho zyrfvinea měſtna ſlehnu a ſebi wuschi ſi porſtami twjerdže ſapſchinu. Ale njebe to doſho činił, dha ſalata mucha pſchilecži a ſo jemu na nōž ſhyn. Duž dyrbjeſche ju ſehnacž. Tu khwilu nětko, hdyž wón to činjeſche, ſi klétki ſłowa ſaklinežachu: „Sch tóž ma wuschi k poſluchanju, tón poſluchaj! Tute ſłowa, kotrež tak zyle na njeho džechu, dokelž wón ſi mozu njebeſche blyšcęz chyl, jeho duſchu ſylnje ſatſcháſche; wón blyſchesche niz jeno to předowanje zyle, ale bu tež wot njeho tak ſapſchijath, ſo wot teho čaſa hwoju myſl zyle pſheměni a druhe nowe živjenje wjedžesche.

Šhubjena njewinoſcz, pſches Jezom Khrysta pak ſaſo pſchinjeſena.

Njewinoſcz, ty róža rjana,
Kak ſo jenu blyſcheſche!
Hdyž ſcheče běſche njeſmaſana,
Kak cze luboſcz koſcheſche,
Kij bě eže wupuſchiła,
S čiſtej židu woblella!

Njewinoſcz, ach, kak bě jara
Krótku khwilu na ſemi!
Ach! tak naſ ſo wſchitkif ſtara,
So nětk njeſhy bjes nami!
Njewinoſcz, ty najlubſcha,
Wſchitkim ſy ſo ſhubila.

Njewinoſcz, cze woplaſkuju,
Wſchitko ja tebje chyl dacž!
Podarmo ſo wuprözjuji,
Tebje ſaſo namakacž;
We Khrystu pak pſches wěru
Tebje ſaſo doſtanu.

Njewinoſcz, duž njewohladam
Sso tu dale po tebi,
Hdyž cze tola njenamakam
Nihdže wjazh na ſemi;
Khrysta jenož lubuju,
Kij mi dawa njewinu.

Pucžowanje po Božim piſmje

abo
lajle myſle naděndzech, Bože ſłowo cítaſo.
Podawa ſwěrny cítař „Pomhaj Bóh-a“.

1. knihi Mojsažowe, 42. ſtar.

(Poſtracžowanje.)

Wutroba wérneho kſhesčijana nima ſo ſtajnje po ſwonkownych ſlukach hudžiež.

9. A Josef, wuhladajz jich tak ponyžnych a potulených, ſpomi na ſony, kotrež ſo jemu běchu wo nich džale, a džesche k nim, ſputajz cíueža w ſwojej wutrobje a poſasajz njeđowěru Egyptčanam ſnatu a wuſtupowajz jako Egyptčan, ſo by ſwoju hru derje wukonjal: Wy ſeže wobhonjerjo a ſeže pſchischli wobhladowacž, hdze je ſtraj wotewrjen; waſche ſłowa, ſo chzeče ſito kupowacž, maja wérnoſcz jenož pſchikryž.

Prěni ſón běſche ſo po ſłowie ſtaſ, ſo běſche wopravdze ſkop, kotrež nětko poſtanu a ſtejſeſche. Pſchetož plodow dla ſe ſkopow, kotrež běſche wón nahromadžoval, běchu bratſja k njemu pſchischli a pod jeho knjeſtvo podaci. Sajat̄ wot cíueža, ſo Bože ruka tu wſcho wuſtupadne wodži a ſpóſnajz ſi druheho, hiſcheče njewukonjaneho ſona, ſo njeſhu Bože pueže ſi nim a ſi wótznym domom hiſcheče ke kónzej döſchle, ſpóſna ſi dobom ſi roſzvělenjom ſhwjateho ducha ſi tuteho druheho ſyna ſwoj nadawſ, ſo ma jako

wjérch w ſhwýbje wot Boha poſtajeny bratrow dacž ſacžucž khutnoſcz Božeje prawdoſcze a jich wabiež, ſo běchu ſwoj hřech ſpóſnali, doniž mohlo ſo jim hnada a wodacže doſtačz. Tak ſejhra ſebi wón džiwnje ſi nimi, ſo běchu wulžy poniženi a derje wutwucženi.

Po tajſim waſchnju ma ſo tež Bóh k ſwojim ſhwjathm a wérjazym we wuſpýtowanju, a my mamy kruče ſa to měcz, ſo naſche njebože a ſrudoba, ſdýchowanje a ſkorženje, tež ſama ſmjerz njeje nježo druhe, ſhiba wjeſela a rjana hra Božeje miloſcze ſi nami.

Také wobſkorženje, kaž Joseſowe pſchecžiwo hwojim bratram, hodži ſo ſe rta prénjeho ſaſtojnika Hifkožez kralow; pſchetož woni ſu ſo ſtajnje bojeli, ſo traſch mohli ſo jim Aſſyriſzy, tehdy wulžy mózni, do kraja nawaliež. Teho dla ſu wobſebje narańſche mjeſhy wobtwjerdžili. Pſchindžechu ſi pak zuſbnizy ſi Aſſiſkeje, dha mózachu jich zyle lohzy ſa aſſyriſkif wobhonjerjow měcz. Pódlia teho běchu Jakubowi ſhnojo po jich khaldejſkim wukhodze narańſhim Semitskim ſplaham podobniſchi džiſli Kananeiſzy, ſi nimi pſchihadžaze, na kótrychž nictó njetuſaſche.

10. Woni jemu wotmolwicu: Ně, mój knježe, wobhonjerjo njeſhy; twoji wotrocžy ſu pſchischli ſito kupowacž.

11. My ſhy wſchitzu jeneho muža ſhnojo, a to drje tola ſa móžno njeſmeſch, ſo budže nan na jene dobo telko ſhnow woprowacž, podajz jich do ſtracha, ſo maja wſchitzu ſmjerz pſchecžerpicž, kotař je na wobhonjerſtwo poſtajena. Wér nam po tajſim, ſo ſhy czeſni; a my, twoji wotrocžy, njeſhy nihdy wobhonjerjo byli, tajku njeczeňnoſcz hidžimy a ſhy ju ſtajnje a pſcheko hidžili.

12. Wón džesche k nim: „Ně, ja wam njewěru, ale mam ſa to, ſo ſeže pſchischli, ſo býſche ſe wobhladali, hdze je naſch kraj wotwryjeny.

13. Woni jemu wotmolwicu, ſo běchu ſdželizy jemu hwoje ſhwýbne wobſtejnoscze ſi bi jeho dowěru dobyli: My, twoji wotrocžy, ſhy po prawym dwanaczo bratſja, jeneho muža ſhnojo w Kananeiſkim kraju, a hlej, najmłodschi je hiſcheče pola naſcheho nana; wón njeje jemu dał ſi nami czaňnycz, bojuwſchi ſo, ſo mohlo jeho njebože podeńcž; ale jedyn wjazh njeje, teho dla njeje mohł ſi nami czaňnycz.

14. Josef džesche k nim: To je, ſchtož ſhy k wam prajil, wſchitko ſo nětko wujazni, kak ſnadnu wérnoſcz wy rěčicze a tak mało ſhy ſo myſlik prjedy prajiwſhi: Wy ſeže wobhonjerjo.

Prajicze ſo ſeže dwanaczo, a nětko mi ſamjelcicze, hdze je dwanath wostał; wo jědnathm pak prajicze, ſo je hiſcheče doma pſchi nanu. Čežo dla drje by nan teho ſameho doma ſhował, hdyž je dał wſchém druhim czaňnycz, a jich wſchech je podał do ſtrachotow tak dalokeho pueža?

Po ſdacžu njewěromne prajenie, ſo ſu woni wſchitzu džecžo bratſja, jich nadpadny napohlad, ſo běchu wſchitzu džecžacžo na ſo podobni, druhim Kananeiſkim pak njeſpodobni, běſche ſi pſchecžinu ſa njeho, ſo ſwoje měnjenje hiſcheče kručiſcho wuſpýtowanje, ſi dobom pak běchu na Benjamina ſpomniſi, wotzueži w nim ſedženje po bratu, a tak chyzsche jich ſmyklenje wuſpýtowanje, a ſebi ſažowidženje ſe hwojim bratrom pſchihotowacž a ſwjeſcž.

15. Pſchi tym, pſchi poſlednim njewěromnym měnjenju waſcheje rěče chzu ja waſ ſpýtowanje; pſchi Faraonowym živjenju, wy njeđyrbicze wotſal pſchicž a ſi Egyptowskeje wuńcž, ſhiba ſo waſch mlodschi bratr ſem pſchindže; mózecze jeho ſem ſwjeſcž, derje, dha chzu waſchim rěčam wěricž.

Egyptenjo ſarocžichu ſo na Faraonowe živjenje, poſdžiſcho ſu tež ſebrejſzy tak cžinili, ſi najmjeňſha hdyž rěčachu ſi kralom. Tola bóle mam ſtute ſłowa měcz ſa ſiwe wobkručenje, džiſli ſa woprawdžitu pſchikahu.

Prěni kſhesčijenjo, kotsiž běchu ſawěſcze we wſchém wulžy něžni, ſo njechachu ſi nežni ſwoje ſhwědomnie wobčežowacž, njeſhu pak ſo nihdy ſaprěli, ſo běchu něſchtu pſchi khežorowym živjenju wobkručili.

(Poſtracžowanje.)

Sslepyj Josef.

(Poſtracžowanje.)

Namakanje.

Skonečnje w ſeptembrje lěta 1861 pſchindžeschtaj misionar Nachtigal a ja (misionar Merensky). My pſchindžechy na wosach, ſa kotrež běchu woly ſapschehnjene. My mějachy wſchitko

żobu, dokelž chýlmoj w kraju wostac̄. Pschi Beolu horach swoju stajiju ſaložichmoj. Mała kheža s kolikow bórsh naſta a předn haež běſche dokonjana, tež taj dwaj pscheczelej Sebuscham a Katedi pschindžeschtaj. Přeč mil daloko pſches výšoke hory po pucžach polnych ſkalow a kamienjow běſche tón luby ſlepý muž pucžoval; pschetož jeho duschha běſche hłodna po khlébje živjenja. Wodniwo wſchaf mějachm ruzi połnej džela, to rěkaſche klepac̄, ſczenh s hlinu wobnietowac̄ a ſkónczuije dyrbjeſche ſo tſech a ſkolum kryč, ſo nam wodniwo khwila njewosta, lubych ludzi roswucžowac̄. Hdyž pak běſche wječor pschitohol, dyrbjeſche ſo ſpróznota pschewinyc̄, pschetož lubi čorni chýlmu roswucženi byč. „Mój ſmój ſebi dawnpo ſhwjatej kheženizh žadaloj“, tak proſheschtaj, „roswucžce naju tola pschi ſhvětlu wohensha.“ Kaf bychm tajkim proſtwam wobarcz mohli! S wulkej prózu jeju krocžel po krocželi do kheſčijanskeje wěry ſawjedzechm. My trjebachm pschi tym tolmacža; ale kaž ſucha ſemja kóždu krepku wody do ſo ſczenhne, tak wutrobje tuteju wubudženeju kóžde ſklowo ſ džakom a ſ radosczu pschitovſchtej a po tſiměžacžnym roswucžowanju móžeschtaj wobaj ſe ſwojim pscheczelom Mantadi kheženizu doſtač. Katedi doſta mieno Žofej. Jego žedzenje běſche ſměrowane. Pschi ſhwjathym ſkutu běſche ſwonkownje wſchitko khudobne. Zyrkej hiſcheze naſtarjena njeběſche; w ſadnej ſtwicžy wjetſcheho doma mějesche ſo ſhwjatocžnoſcz. Žane ſchleńčzane wokno iam njeběſche. Jenož někotſi běchu pschitomni. Tako kheženika ſchla ſo jědžna zjnowa ſchflicžka wužiwaſche; lubi čorni tež njeběchu žanu kheženiku draſtu woblečzeni, ale mějachu stare kóžane woblečzenje ſwojeho luda. Pschi ſežehowazej hoſčinje mějachm jenož čornu kheſej a ſuchi khléb, kótryž běſche hido kuf ſlepniwy. Ale tón, kótryž je prajil: „Hdzež ſu dwaj abo tſio ſhromadženi w mojim ujenje, iam ſym ja ſrjedža mjes nimi“, ſwječesche naſche hromadževycze psches ſwoju hnadnu pschitomnoſcz. Wón wobleſche lubych čornych draſtu ſvoža a naſyči jich ſ khlébom živjenja. Nětk běchu přenje twarske kamjenje połožene ſ twarej wožady ſknesjeje mjes tuthm ludom, a dokelž běchu ſiwe kamjenje, tiz na jeniečki ſaložk žyrkeje, na Žesom Chrysta, ſaloža, je twar tež roſu psches Božu hnadu ſ templej, w kótrymž jeho čeſež bydli.

Pschecžehanje.

Wſchitzh wucžomnizh Chrystužowi maja pschecžehanje ſnjeſcz. Tole ſklowo wopokaſa ſo tež jako wěrnoscž na tej małej kheſčijanské ſwazadže w Bapedi kraju. Stary kral běſche wumrjel a na jeho město jeho ſyn Sekuluni kraleſtwo doſta. Tón běſche ſurowz a mějesche wjele pschitow. Wón běſche zyle w ſwiaſtach pohanſtw. Pohanjo wérjachu, ſo móže kral deſchczif činiež, haj ſo je wot njeho wſcho ſvože wožakac̄. Dokelž kheſčijenjo Bohu čeſež dachu a wjazh džel brac̄ nochžychu na kuflarſtwach a psches ſwoje živjenje w ſtróſboſeži a bohabojaſnoſci ſohanske živjenje ſchraſwachu, ſo bórsh na nich kralowu hněm wužypa.

Žofej a Martinus běſchtaj ſtolpaj małeje kheſčijanské ſwazadže w tym czežkim čaſhu. Hluboſko ſlepeho ſrudži, ſo ſo jeho nan ſetuchu wot pohanſtw wužwobodžicž njemóžesche, dokelž pak pohan wosta, ſo tež wot bojoſče psched kralom wužwobodžicž njemóžesche, dokelž ſo bojesche, ſo ſwojeho ſyna dla do njehnady padnje, wón teho wopjet napominasche, ſo by tola po ſdacžu kralowu wolu činił, ſo dyrbi ſelharſzy wobžwědžicž, ſo je wot wěry wotſtupil, w potajnym dže móže ſo modliež a ſhwjate piſmo čitac̄. So kheſčijenjo na tajke jehanſtwo myſlicž njemóžachu, pohanjo njefroſumichu. Šlepý ſwoju wěru ſjawnje wužna. Dobremu ſynej wſchaf psches wutrobu džesche, hdzež nan jeho ſwarjefche a jemu porolowasche: dži do ſwojeho kraja; ja tam póndu, hdzež ſu moji předownizh ſchli. Twój kniježer je Bóh; mój kniježer je satan. Ja žaneho džesčza wjazh nimam. Twoje dla budu tež ſam hiſchče morjeny.

(Poſtracžowanje.)

Wukhowanka psched ſeňtwu.

Stary Deſławski wječich, tiz běſche w čaſu stareho pruskeho krala Frydži jara wuwołany, ale dživny, ſchepjerowý general a zlyh wojał, mějesche mjes druhimi pocžinkami a njepocžinkami tež to na ſebi, ſo rad ſwojim wojaſtam, husto ſ mozu ſ ſeňtwam pomhaſche, hdzež tu abo tamni žonku měcz nochžychu. Tak běſche jemu jedyn wojał jeho regimenta ſ jenej krawzowej džowzy luboſcz dobył. Ta holza a jeje starschi pak Boha ſ wutrobu lubowachu a ſo na njeho ſpushežachu. Šebej wojaſta brac̄, to běſche holzynej

myſli zyle napshečitne a duž ſo wona ſ krotka ſapovjeſdzi. Alle na to da wječich jeje starschimaj prajicž, ſo tón a tón džen wojerſki předař a jedyn korporel ſ tym wojaſtom ſ nim pschindže a ſo dyrbi ſo potom ſwerowanje ſtač. Starschej a džowka wjedzichu, ſo tón jery general pschi tajich ſkladnoſezach njezortowaſche, a duž ſo jara strachowachu. Alle woni ſtajachu ſwoju nadžiju na Boha, ſo to dopuſtečicž njebudže. Na poſtajenym dnu holza hiſchče junkróč ſknesje ſobličzo phtasche, na ſwojej ſoleni padže a ſo jeho pschitryču porucži, połna dowěrjenja, ſo ju wumrjela. Tón wojał wopravdże pschindže a ſ nim wojerſki předař a korporel, a ſo ſa tej džowku praschachu. Duž rěkaſche: wona je w komorje. Woni komoru wotewrichu a tu holzu klecžo pschi jenym ſtólzu namakachu, hlowu mějesche na ſtólz połoženu a pod jeje rukomaj Halifke ſpěvářſke wocžinjene ležachu. Woni ſebi myſlachu, ſo je pschi modlenju wužyla, duž ſpýtachu ju wubudžicž. Alle ſe ſpodiwanjom widžachu, ſo běſche wumrjela. Wonu běſche ſwojemu ſemſtemu nawoženi wjata a běſche do rukow njebieskeho wocži ſandželila. Teje prawiza wotpocžowaſche na ſchtuečzny, kotař ſo pscheložena takle ma:

Wostaſze mje we méri,
Njeprascheječe, ſchto je mi;
Ja do ſhwjatnizy ſym ſchla,
Widžicž ſwojoh' Žeſuſa.

Wſchelake ſ bliska a ſ daloka.

— ſknes profeſor Brugger, doſholětny direktař ratařſkeje ſchule, ſo ſo na wotpocžink podal. Pschi jeho wothalenju je ſo jemu wjele rjanych wopofaſmow pschitovſnacža ſa jeho wulku ſwěrnoſcz w ſaſtojūſtwje wopofaſalo. Wón je přeni direktor ratařſkeje ſchule byl, a pod jeho wodženjom je ſchula ſo roſvila a roſla, ſo nětko rjenje ſežeo do ſbožowneho pschichoda hlaſa. Tež naſchi ſerbſy ratarjo, wot kótryž je jich wjele ſ nohomaj ſknesje direktora Bruggera ſedžalo, jemu džakowne wopomnječe wobkhowaju. ſknes profeſor ſo do ſwojeje domiſny, do Badenskeje wróči, hdzež thze wječor ſwojeho živjenja pschibycz.

— Lüžiske předarſke towarzſtwo ſměje ſwój naſymſki konvent w Lubiju 30. ſeptembra a 1. oktobra.

— 6. novembra budže 70 lét, ſo Gustav-Aldolſſke towarzſtwo wobſteji. Duž je ſo jeho 70 létinemu narodnemu dnjej wěſeze ſajimave, něſhto wo roſviwanju towarzſta ſkyschecž, ſo běchu ſo wutrobky ſ nowa ſahoriſe ſa ſkutk evangeliſkeje bratrowſkeje luboſeže. Hdzež běſche ſo 6. novembra 1832 wulka ſhwjatocžnoſcz na bitwiſchežu pola Lüžena měla, wuda ſuperintendent Grožmann w Lipsku ſahorjene wubudžaze ſklowa ſ ſlepſchemu wobčežených wěrybratrow w roſpróſchenju. Tehdny jednaſche ſo na přenje jenož wo jenu wožadu, Fleižm pola Brambacha. Teje ſahorjene wubudženie wothlóž namaka w Draždžanach, Darmſtaſe a Baselu. Lipſt a mjenowane 3 města ſu přeni ſaložk ſo wulkemu twarej połožile. Hdzež ſo w přenim lěče jenož 50 toler nawda, běſche 1835 hido 160, 1839 780 toler. A poſledním pjenjeſam pschindže hiſchče 3000 toler jako wuňoſch ſa pschitovſnju zyrkwinſkeje wyschnoſeže w ſakſke ſhromadženeje kollektu. Kollektu w ſkandinavſkej wuňežy 10,400 toler. W lěče 1844 wſaschtaj kralej Vjedrich Wylem IV. Pruski a Oſkar I. ſchwedſki protektoratſtwo ſa wſchitke ſraje na ſo. W Bayerskej běſche towarzſtwo wot 1844 do 1849 ſakſane, potom bu dovolene. Drohota 1847 a njeměry 1848 ſlabichu towarzſtwo ſaſo. Tehdom liczeſche ſo 31 hlownych towarzſtow a 333 poſožnych a podpjeranych bu 48 wožadow. Nětko je jich 45 hlownych, 1918 poſožnych a 604 žonjazych towarzſtow, kotrež ſu w poſledním lěče 2,176,000 hr. dohodow měle a 1911 wožadow podpjerale. 1851 žonjazych towarzſtow nastachu, kotrež ſu ſ wulſtim žohnowanjom ſa towarzſtwo byle. Pschejemy Gustav-Aldolſſkemu towarzſtu, ſchtož ſuperintendent Grožmann na ſmjernym ložu wupraji: Žiwu, njehablaſu wěru, wježelých davarjow, nutrnych modlerjow, ſwěrnych wodžerjow. Haj, budžm wſchitzh ſwěrni podpjerarjo wažneho ſkutka a hdzež ſo nětko w Budyskich ſtronach domjaza kollektu hromadžuje ſa wažny ſkutk Gustav-Aldolſſkeho towarzſtu, wotewrny ruku a wopruijny bohacze. Bóh je nam bohate žně wobradžil, duž wobradžmy tež my dar luboſeže ſwojim wěrybratram w roſpróſchenju.

Dalische dobrowolne daru ſa wbohe armeniſle ſyroty:

N. N. ſ B. žnjowý džakny dar 10 hr. — np
W mjenje wbohich ſyrotow wutrobu džak.

Gólez, redaktor.